

Sygn. akt **II AKa 158/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca:	SSA Bogumiła Metecka-Draus (spr.)
Sędziowie:	SA Andrzej Mania SA Janusz Jaromin
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Kaczmarek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wlkp. Mariusza Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r. sprawy

Ł. W.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K 57/17

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym.

SSA Andrzej Mania SSA Bogumiła Metecka-Draus SSA Janusz Jaromin

Sygn. akt II AKa 158/17

UZASADNIENIE

Ł. W. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Wojskowego Sądu Garnizonowego z dnia 03 listopada 2009 r. w sprawie o sygn. akt **SG 163/09** za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w dniach 12 i 13 listopada 2008 r. – na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem z dnia 01 marca 2011 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 13.11.2008 do 14.11.2008 r.;

2. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 20 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 1207/10** za:

a. czyn popełniony w nocy z 26 na 27 lipca 2010 r. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- b. czyn popełniony w dniu 27 lipca 2010 r. z art. 245 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- c. czyn popełniony w dniu 21 lipca 2010 r. z art. 284 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczone karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat; a nadto orzeczono nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego w wysokości 100 zł; postanowieniem z dnia 09 czerwca 2011 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 27.07.2010r. do 22.09.2010r.

3. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1241/10** za występki z art. 200 k.k. w zw. art. 12 k.k. – popełniony w okresie od czerwca do października 2009 r. - na karę 2 lat pozbawienia wolności; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 28.01.2011 r. do 28.02.2011 r.,

4. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 260/09** za występki z art. 200 § 1 k.k. – popełniony w okresie od 12 stycznia 2009 r. do 04 maja 2009 r. – na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, postanowieniem z dnia 09 czerwca 2011 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 25.06.2010r. do 16.07.2010r.

5. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 434/11** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 91 § 1 k.k., popełnionych w okresie od grudnia 2010r. do 24 stycznia 2011r. - na karę 1 roku pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 285/11** za:

a. ciąg przestępstw popełnionych w dniach 08 i 09 czerwca 2010 r. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b. czyn popełniony w okresie pomiędzy 25 a 27 maja 2010 r. z art. 278 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody w części 1/2 na rzecz pokrzywdzonej poprzez zapłatę kwoty w wysokości 4500 zł, a także kwoty 700 zł; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w dniu 10.06.2010r., a także dzień 01.03.2011r.;

7. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt **II K 202/12** za przestępstwa popełnione w okresie od 08 maja 2009 r. do końca maja 2009 r.:

a. z art. 258 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

b. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych; a nadto orzeczono przepadek korzyści majątkowej w kwocie 888 złotych orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 05.07.2011 do 17.10.2011 r.;

8. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 20 grudnia 2010r. w sprawie VII W 1654/10 za wykroczenie z art. 119§1 kw.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K 57/17:

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wydanymi wobec Ł. W., opisanymi w punktach 1, 3, 4 oraz

7 części wstępnej wyroku (w sprawach sygn. akt **SG 163/09, II K 1241/10, VII K 260/09 oraz II K 202/12**) i wymierzył mu karę łączną 5 (pięć) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wydanymi wobec Ł. W., opisanymi w punktach 2 i 6 części wstępnej wyroku (w sprawach sygn. akt **VII K 1207/10 oraz VII K 285/11**) i wymierzył mu karę łączną 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w pozostałym zakresie;

IV. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania;

V. na podstawie art. 577 kpk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. zaliczył okresy tymczasowych aresztowań oraz kar dotychczas odbytych na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej:

a. w punkcie I: od 13.11.2008 do 14.11.2008 r., od 28.05.2011r. do 27.05.2012r., od 28.01.2011 r. do 28.02.2011 r., od 27.05.2012 r. do 26.04.2014r., od 25.06.2010r. do 16.07.2010r., od 26.04.2014r. do 04.04.2016r.,

b. w punkcie II: od 27.07.2010r. do 22.09.2010r.

II. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. kwotę 147,60 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę świadczoną z urzędu;

III. zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wniósł obrońca skazanego, który wydanemu zarzucił:

„-obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 86 k.k. poprzez jego niezastosowanie i brak zastosowania zasady pełnej absorpcji zastępując ją zasadą asperacji odnośnie orzeczonych kar łącznych w pkt I i II wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 08.08.2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 57/17 i w konsekwencji orzeczenie w punkcie IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 343/14 kary łącznej bez stwierdzenia utraty mocy kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 28 maja 2012 r.;

- rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej poprzez wymierzenie rażąco surowej kary łącznej za poszczególne przestępstwa w ramach wyroku łącznego.”

Tak podnosząc, apelujący wniósł o: „zmianę zaskarżonego wyroku łącznego poprzez:

a) wymierzenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w punkcie I zaskarżonego wyroku;

b) wymierzenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w punkcie II zaskarżonego wyroku.

W razie nieuwzględnienia powyższego w ramach ostrożności procesowej apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.”

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego, na uwzględnienie nie zasługuje.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji wydał w niniejszej sprawie prawidłowe rozstrzygnięcie, którego to nie podważają argumenty zaprezentowane w apelacji. Skarżący nie kwestionował przy tym samej zasady połączenia kar, Sąd Apelacyjny także nie widzi w tym zakresie żadnych nieprawidłowości.

Przechodząc do apelacji to wskazać należy, iż zgodnie ze wskazaniami art. 86 kk, możliwą do wymierzenia skazanemu, była kara pozbawienia wolności w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do sumy kar, która wyniosła 5 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (I zbieg) oraz od roku do 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (II zbieg). Kształtując co do skazanego karę łączną w wysokości 5 lat za pierwszy zbieg i 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności za drugi zbieg, Sąd meriti ustalił ją prawidłowo. Przy jej kształtowaniu, jak wynika z treści uzasadnienia wyroku, rozważył z jednej strony związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący pomiędzy przestępstwami składającymi się na realne zbiegi przestępstw, w tym uwzględnił różnice i podobieństwa rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania oraz czas, a także opinię o skazanym za czas jego pobytu w zakładzie karnym (k-4-5 uzasadnienia). Następnie wskazał, jakie okoliczności przemawiały za zastosowaniem zasady asperacji i dlaczego zasada absorpcji nie mogła znaleźć zastosowania w przypadku skazanego.

W ocenie Sądu Odwoławczego brak jest rzeczowych powodów do złagodzenia orzeczonych kar pozbawienia wolności, czy też zastosowania do ich ukształtowania zasady absorpcji, jak tego domaga się obrońca. Przy czym skarżący w apelacji przedstawił w tym zakresie tylko bardzo ogólnie sformułowane argumenty na poparcie swoich twierdzeń, co tym bardziej nie daje podstaw do dezawuowania trafności zaskarżonego wyroku.

Nie można zapominać o tym, że wyrok łączny jest instytucją, która ma racjonalizować wymiar kary, a nie służyć jedynie poprawie sytuacji skazanego (por.: postanowienie SN z dnia 22 września 2016 r., III KK 140/16, LEX nr 2142559). Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku z wyroku z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt II AKa 374/16 LEX nr 2383382 stosowanie zasady absorpcji nie jest punktem wyjścia przy dokonywaniu oceny wymiaru kary łącznej (por.: wyrok SA w Gdańsku z dnia 19 maja 2010 r., II AKa 119/10, POSAG 2010/3/165-174), a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowiej niż na zasadzie absorpcji.

Czyny wchodzące w pierwszy zbieg przestępstw godzą w różne dobra prawem chronione (art. 278 § 1 kk, 200 § 1 kk, 258 § 1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), w drugim przypadku należą one co prawda do tego samego rodzaju przestępstw tj. przeciwko mieniu (art.278 § 1 kk, 279 § 1 kk, 284 § 2 kk) przy czym w obu przypadkach zachodzi między nimi dość bliski związek czasowy to, nie można uznać, że w przypadku skazanego winna mieć zastosowanie zasada absorpcji. Przy ocenie wyboru zasady wg której winna być ukształtowana kara, a co słusznie podniósł Sąd rozstrzygający, pominąć nie można też opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej, z której wynika, iż proces resocjalizacji skazanego przebiega wolno, chociaż jak wskazano w opinii z dnia 27 września 2017 r. skazany zaczął brać udział w resocjalizacji własnej osoby (k- 101), to jest przy tym mało krytyczny wobec popełnionych czynów oraz prowadzonego w warunkach wolnościowych życia.

Dotychczasowy sposób życia skazanego naznaczony popełnieniem wielokrotnie przestępstw, wskazuje na pogłębianie się u niego nieposzanowania dla zasad obowiązującego porządku prawnego. Sąd Apelacyjny wskazuje przy tym, iż popełnienie więcej niż jednego przestępstwa (tak jak w przypadku skazanego) powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego, a żadna z tych sytuacji nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

W takiej sytuacji wymierzone skazanemu kary pozbawienia wolności, zarówno za pierwszy, jak i drugi zbieg przestępstw, nie można uznać za kary nadmiernie surowe.

Dlatego też zaskarżony wyrok, jako w pełni prawidłowy, został utrzymany w mocy.

Na podstawie art. 624 kpk Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze biorąc pod uwagę jego sytuację – pobyt w izolacji - ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

SSA Andrzej Mania SSA Bogumiła Mitecka-Draus SSA Janusz Jaromin